

Støtte til de syge, til Enker, til de gamle og til de arbejdsløse. Vi ville fremsætte vore Krav om Fremme af Aandslivet.

Vi kræve for vor Skoles Vedkommende en tidssvarende Uddannelse af Lærerne. Dette Spørgsmaal har været fremme under en tidligere Kultusminister, der fremsatte et Forslag, som vi behandlede her i Tinget, men som derefter er blevet henlagt. Den Uddannelse, vore Lærere faa, er ikke tidssvarende, og vi ønske derfor, at et Forslag maa blive fremsat paa ny. Vi forlange en stærk Støtte fra Statens Side til vore Folkeskoler. Kommunerne ere overbebyrdede og kunne ikke indrette deres Skolevæsen, som de mangen Gang kunde ønske. Endvidere kræve vi, at Skolens Tilsyn maa blive reformeret. Der er nedsat en Kommission, som beskæftiger sig med Skolens Tilsyn udenfor København, og den vil maaske snart afslutte sit Arbejde. Da Kommissionen blev nedsat, lovede den daværende Kultusminister, Enevold Sørensen, at Skolens Tilsyn her i København skulde komme ind under den samme Kommissions Overvejelser. Det blev imidlertid ikke ham, der kom til at udvælge Kommissionens Medlemmer. Det blev hans Efterfølger, og denne tog intet Hensyn til København. Men i Fjor lovede den daværende Kultusminister, at en lille Kommission vedrørende Tilsynet med Skolerne i København skulde blive nedsat. Begivenhederne førte imidlertid med sig, at det ikke blev ham, der kom til at nedsætte denne Kommission. Jeg tillader mig nu at spørge hans Efterfølger, den nuværende højtærede Kultusminister, om han ikke kunde være tilbøjelig til at foranledige, at der blev nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet om Skolens Tilsyn i København under Overvejelse.

Socialdemokratiet vil fremdeles arbejde for Støtte af vort Erhvervsliv. Vi mene, at Staten, selv om Tiderne maaske ere daarlige, dog bør lade offentlige Arbejder udføre for at mildne paa Arbejdsløsheden. Det er kun et ringe Beløb, der i Aar findes opført paa § 27 til Udførelse af offentlige Arbejder, og der er mange Arbejder, som ere lovede, men som ere blevne udsatte. Vi ville haabe, at der maa blive taget kraftigere fat paa Udførelsen af disse Arbejder, saaledes at Arbejdsløsheden derved kan mildnes.

Jeg skal nævne en anden Støtte for vort Erhvervsliv. Der er fra de danske Husmandsforeninger, i hvert Fald fra de samvirkende Husmandsforeninger i Jylland, til Landbrugsministeriet indsendt et An-

dragende om, at Staten skulde yde Drifts- laan til Husmænd. Dette Andragende henligger vistnok i Landbrugsministeriet. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han kender denne Sag, og om han vil være tilbøjelig til at støtte den.

Vi vente os ikke store Resultater af den kommende Rigsdagssamling. For det første staaer Regeringen nu i et stærkt afhængigt Forhold til Højre. Regeringen har sørget for, at Højre har faaet sit stærke Flertal i Landstinget, saaledes at hvad Regeringen skal have gennemført, maa gennemføres af Højres Naade. Men dernæst har Regeringen ved sin letsindige Finanspolitik berøvet sig selv Midler til at gennemføre de Reforme, som Befolkningen med Rette kunde gøre Krav paa.

Zahle: Da Regeringens høje Chef ikke har taget Ordet, vil jeg begynde med at henvende et Par Ord til Regeringspartiets Ordfører (J. C. Christensen), som aabnede Forhandlingerne i Dag. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing, at for ham gælder det som for andre, at som man raaber i Skoven, faar man Svar. Naar det ærede Medlem beklager sig over, at Tonen mange Gange har været haard under Forhandlingerne i dette høje Ting, kan jeg med fuld saa megen Ret beklage det. Naar det ærede Medlem vil tænke paa, med hvilken Voldsomhed og Haardhed han i Aarene omkring 1894 angreb Forligsmændene, hvis Hovedførere nu sidde i det Ministerium, han slutter sig til og støtter, og naar det ærede Medlem vil tænke paa, med hvilken Voldsomhed han og hans Parti i Aarene omkring 1905 angreb det Parti, som jeg har den Ære at staa i Spidsen for, vil han komme til Erkendelse af, at han ikke har været uden Skyld i, at der har staaet haarde Slag i dette Ting. Men det behøve vi ikke at dvæle ved. Naar det ærede Medlem nu kommer og siger: Lad os føre vore Forhandlinger fredsommeligt, og selv anslaaer en fredsommelig Tone, gælder det, at som man raaber i Skoven, faar man Svar, og naar han vil være fredsommelig i sin Forhandlingsmaade, vil han fra det Parti, jeg tilhører, blive mødt paa samme Maade. Ingen kan mere end jeg ønske, at Forhandlingstonen i dette Ting er urban — den behøver ikke derfor at blive højtidelig, man kan derfor godt krydre sin Tale med Viddets Salt og Peber, eftersom det nu kan lykkes for en.

Hvad det ærede Medlem (J. C. Chri-